

skhili, da czi radu, hdzež ty dzešch. Duž mjej k nemu nadziju, won ma smilnu wutrobu; dowjer so ty stajnje jemu, dha ty czešch wšchemu skemu.

5. Wostan swjerny w smertnej nusy, bjedž so moznje do konza; Boh so druhdy czini zusy a cze smerczi podawa; schtuž so tehdom s Jakubom moznje bjedzi s Jesužom, ton je derje w bitwi pobyl a je krašnu kromu dobyl.

6. Wostan swjerny do skončenja, wojuj moznje

we bitwi; newidzišch ty položenja, ležišch w wšhelkej žaloszi, dha so tola czerpenje neruna tej krašnoszi, kotruž wot Jesuža maju swjerni w Božim krašnym raju.

7. D dha chzu ja czerpicž swjeru, wjeru, luboš, nadziju twerdže dzeržecž psche wšchu mjeru, hacž se swjeta poczahnu. Teho Jesus nesazpje, kiž joh' stajnje lubuje; ja wšcho, Jesu, podam tebi, ty chzyl me wšacž s hnadu k sebi.

Wot wošebnych pschisłuschnosziow, kiž so šcheszianej saleža.

Pshecžiw o Bohu.

Wot zyleho podacza na Boha.

281.

Mein Gott, das Herz ich bringe.

Šloš: Njetk je so ton džen.

Ja nežu moju wutrobu, moj Božo, k woporej: Wšchaš twoja wola s lubošju, to widžu, ja nej stej'.

2. Daj wutrobu mi, moj byno! Ach ta me šwešeli! Sa tebe wotpocžinš nejo jow druhdže na swjeczi.

3. Duž wšmi ju, Wotze, wote mne, nech so czi spodobu: Sa dam czi, schtož mi možno je, be wšcheho hejchlerstwa.

4. Wona je polna rješčenja a polna swjetneho; bes teho prawoh' pošnacza, bes wašchnja fromneho.

5. Dha wšchaš so njetko wufaje a pošnaje tu šloš, a wšhitkeho so wotrefne, schtož bje ji wešelosž.

6. Tu pane tebi k noho-